

Lübnan'daki Filistinli mültecilerin önündeki engelleri kaldırmak

American Herald Tribune

U.S. **WORLD** POLITICS OPINION IN DEPTH RELIGION HISTORY YOUTH

ALL

TRENDING TOPICS

Sanders for President Syria Crisis Refugee Crisis 2016 Election

WORLD :: NORTH AFRICA & SOUTH WEST ASIA :: REFUGEE CRISIS

MAY 13, 2016 BY HARUN YAHYA

Overcoming the barriers for the Palestinian Refugees in Lebanon

Refugees who have left their homelands behind, are the most vulnerable in our world today. They are people who have been left stranded and with no place to appeal to for the protection of their rights. Desperate and unprotected, they are often lacking even the basic means to move forward in life. They are stateless.

This has especially been the case for the Palestinians living in Lebanon for the last seven decades. Confined to some twelve refugee camps across the country, over 250,000 Palestinians today do not hold the nationality of a recognized state.

The words of Nazih Chabayeta, a resident of the Ein En Helweh refugee camp, delineates the feelings of Palestinian refugees in Lebanon with heartrending candour: "[A] Homeland is home even if you live under olive trees", he says. His soulful remark leaves a deep impression on anyone who has probably never thought of what it would be like to be "a stateless person." "We don't have a

POPULAR **LATEST**

The pinnacle of hypocrisy: Israeli general calls for tolerance
BY MIKO PELED | 233 SHARES

It's about time to unmask the Axis of Evil: 23 million Syrians are besieged...
BY MARK TALIANO | 181 SHARES

Seymour Hersh erases public's role on Syria
BY DAVID SWANSON | 52 SHARES

Kendi ülkelerini geride bırakan mülteciler bugün dünyamızın en savunmasız kişileri... Onlar yüzüstü bırakılmış ve haklarının korunması için başvuracakları hiçbir yere sahip olmayan insanlar. Çaresiz ve korunmaya muhtaç bir şekilde, hayatlarına devam etmenin gerektirdiği en temel ihtiyaçlardan bile yoksunlar. Onlar vatansızlar.

Bu, özellikle son yetmiş yıldır Lübnan'da yaşayan Filistinlilerin içinde bulunduğu durumdur. Ülke genelindeki on iki mülteci kampında tutulan 250.000'den fazla Filistinli bugün varlığı tanınmış bir devletin vatandaşlığına sahip değildir.

Ein En Helweh mülteci kampında yaşayan Nazih Chabayeta'nın sözleri, Lübnan'daki Filistinli mültecilerin duygularını yürek burkan bir samimiyetle şöyle ifade ediyor: "Sadece zeytin ağaçları altında yaşıyor olsanız dahi o vatan sizin evinizdir". Bu duygulu sözler, "vatansız bir kişi" olmanın nasıl bir şey olduğunu muhtemelen hiç düşünmemiş bir kişide derin bir iz bırakıyor. "Bir vatanımız yok. Bizler burada mülteciyiz" diye ekliyor.

Filistinli bir mühendis olan Nazih Chabayeta, Lübnan'da bir taksi şoförü olarak bile yasal izne sahip olmayan yüzlerce iyi eğitilmiş kamp sakininden sadece biri. Hayatlarındaki tüm sıkıntılara rağmen, Lübnan'da veya yurt dışında üniversite eğitimi için burs alabilmiş doktorlar, mühendisler ve avukatlar var. Ancak ne kadar nitelikli olurlarsa olsunlar mesleklerini icra edemiyorlar. Chabayeta'nın bu durumla ilgili açıklaması özlü: "Çalışmamız yasak, böylece burada Lübnanlılarla rekabet etmiyoruz".

Altmış sekiz yıllık sürgün boyunca bu kamplarda, medeni ve sosyal hakları, özgürlükleri açısından hiç bir ilerleme kaydedilmeksizin yeni nesiller doğdu ve yetiştirildi. Dar sokakları ve birbiri üzerine inşa edilmiş evleriyle yoksulluk içindeki bu ortam, kamplarda hüküm süren kötü koşullar hakkında genel bir bilgi edinmemizi sağlıyor. Son derece ihmal edilmiş bu kamplar, sakinlerinin temel ihtiyaçlarını karşılamaktan çok uzak. Evler temel altyapıdan yoksun. Elektrik, içme suyu ve uygun atık su arıtımı olmaması sürekli bir sağlık tehdidi arz ediyor. Bu arada, inşaatın ülkede kalıcı mülteci yerleşimini teşvik edebileceği gerekçesiyle, hükümet kamplarda kalıcı yapıların inşasını yasaklamıştır. Bu yasak eski evlerin bakımını da engellemekte ki bu kampların perişan görünümünü açıklamaktadır.

Lübnan'da düzenli işlerde çalıştırılma ihtimalleri çok az olan mülteci ailelerin genç üyeleri, genellikle ailelerini geride bırakarak diğer ülkelere gidiyor. Ailelerin bu şekilde ayrılması, bu insanların yıllar içinde yaşadığı sıkıntıyı daha da arttırıyor.

Yetmiş yıldır gözlemlendiği ve çeşitli uluslararası insan hakları örgütlerinin raporlarında da doğrulandığı gibi Lübnanlı yetkililerin mültecilerin insani, sivil, politik, ekonomik, sosyal, kültürel haklarını ve özgürlüklerini sınırlamaya kararlı oldukları açıktır. Diğer taraftan da Filistinli mültecilerin topluma entegrasyonu sosyokültürel faktörler, bölünmüş siyasi ve mezhepsel sistem tarafından engellendiği bilinmektedir.

Lübnan'daki mültecilere yönelik politikalarla ilgili çeşitli sorunlar yasal değişikliklerle aşılabılır. Birçok uluslararası insan hakları bildirgesi, antlaşması ve sözleşmesine taraf olan Lübnan, bu sözleşmeler kapsamında tanımlanan yasal ve insani taahhütlerini yerine getirmekle yükümlüdür. Bununla birlikte, yürürlüğe konulacak herhangi bir yasal koruma ve çerçeve için bütün olarak devlet ve toplum seviyesinde elle tutulur insani bir altyapı getirilmelidir. Lübnan toplumu her şeyden önce yalnızca huzur, dostluk ve merhamet ortamının ülkeye fayda sağlayacağını bilmelidir. Güzel sonuçlar elde edebilmek için bölünme yerine dayanışma, düşmanlık yerine birlik ve bazı kesimleri dışlama yerine toplumun tüm farklı demografileriyle işbirliği yapmayı seçmelidirler.

Doğrusu, Lübnan tüm Ortadoğu'da olduğu gibi mezhepsel ittifaklarla ciddi şekilde bölünmüştür. Çoğunlukla Sünni Filistinli mültecilerin Lübnan topluluğuna entegrasyonu, ülkedeki mezhepsel gruplar arasında zar zor muhafaza edilen kırılgan dengeye yönelik bir tehdit olarak değerlendirilmektedir. İşte bu nedenle, mültecilerin yaşam kalitesinin iyileştirilmesi esas olarak bu mezhep sorunlarının çözümlenmesine bağlıdır. Kuşkusuz, farklı mezheplere mensup kişilere veya Hıristiyanlara yönelik ayrımcılık hiçbir fayda getirmez, sadece çatışma, gerilim getirir. Toplumun ekonomik ve sosyokültürel refahını sarsar. Bölünmeler açıktır ve tüm bölgede kolaylıkla teşhis edilebilir düzeydedir. Bu nedenle, Lübnan'ın bu felaketten uzak durması ve Filistin toplumunu kendi insanı gibi benimsemesi çok önemlidir.

Aksinde Lübnan, vatandaşların refah düzeyinin artmasının önüne geçerek, sıkıntılı sosyoekonomik krizlerle zayıf bir ülke olarak kalmaya devam edecektir. Bu tip çelişkili politikaların önüne geçmemek, Lübnan'ı modern Arap kültürünün, anlatımının ve sanatının merkezi olarak görülme özleminden uzak tutacaktır. Bu tür politikalar hem mülteciler hem de Lübnan toplumu için ekonomik refahı yalnızca izole edecek, baskı altına alacak ve azaltacaktır. Pek çok mültecinin nihayetinde ülkenin yaşam

standartlarını ve GSYH'sini iyileştirerek katkısı olacağından, topluma entegrasyonları ve eğitimleri Lübnan ekonomisini olumlu yönde etkileyecektir.

Ayrıca unutulmamalıdır ki, Filistin ve Lübnan halkı aynı coğrafyayı paylaşan iki ulustur. Komşu olarak, tarihsel olarak birbirlerine bağlıdırlar ve benzer bir kültür paylaşmaktadırlar. Sevgi, saygı, anlayış gibi temel güzel ahlak ilkeleri doğrultusunda uyum ve işbirliği içinde olmalıdırlar.

Lübnan sınırları içinde yaşayan tüm bireylerin refahı için, farklılıkları gözlerinde büyütme yerine ortak değerlere odaklanmalıdırlar. Dayanışma temeli üzerine inşa edilen sağlam bir toplumun devamlılığını sağlayabilmek ancak geçmişin acı verici deneyimlerini bir kenara bırakmakla mümkün olabilir.

Adnan Oktar'ın American Herald Tribune'de yayınlanan makalesi:

<http://ahtribune.com/world/north-africa-south-west-asia/refugee-crisis/896-palestinian-refugees.html>

<https://www.harunyahya.info/makaleler/lubnandaki-filistinli-multecilerin-onundeki-engelleri-kaldirmak>